

K·MEO

DOS ORELLES I UNA CUA

El Litri acusat de robar 2 mil milions d'aigua de Doñana

I per què no? L'aigua és pel poble per la gent, no pels putos animals. Sóc empresari ramader, tinc milers d'hectàrees repartides per Espanya, Espanya la meua dolça Espanya, els toros mengen el que no hi ha escrit i les vaques no diguem. L'expressió: t'has posat feta una vaca, ve de les meves vaques. I ara em venen reclamant que si agafo aigua de Doñana. Clar que agafo aigua! Com diu el meu advocat: llegeixo textualment: "eso es un escarmiento social dada la figura de mi representado como queriendo reñirle a él por lo que hacen los otros. El delito del Litri para algunos es ser el Litri. Uy que envidia mas mala que hay en España, España, mi querida España".

Té raó el meu advocat. Em tenen mania perquè soc el Litri, fill del Litri. La nissaga torera més gran d'Espanya. Ai la meua Espanya. El que no diuen és que apart

d'alimentar una colla d'animals, tinc un fotimer d'oliveres que cal regar i no les rego per caprici, per mi les oliveres són com els animals, a la merda, però l'oliva alimenta als meus treballadors i dóna gust a les amanides de tot el món. Olé el Litri de aceite del Litri, diu tothom.

La descendència de la Casa de Alba, porten munyides les terres de tota Castella. Vuit pous tenen ells i jo només dos. Clar que ells han de regar tarongers i això demana més aigua, però donen riquesa als seus esclaus també.

Jo de sempre que sóc apolític però no està bé difamar i anar sempre contra els mateixos que som nosaltres, els

Litris, els Alba. Que ens deixin respirar una mica també. Sempre hem tingut drets sobre l'aigua i sobre la terra i el dret de cuixa també. Què coi volen ara? Què va fer el rei? Robar? No senyor, va agafar el que era seu i li pertocava, com ha de ser. I què n'han fet?, enviar-lo a Galícia. Si l'esquerra vol fer coses pel poble, que obrin places de toros i fomentin els balls regionals. Nosaltres, per Espanya, AY Viva mi España! som com l'església, sagrats. I no se'ns pot empenyar amb petiteses. I si els capellans volen follar, que follin... els hi deixo una vaca.

*Traducció directe del castellà de
EL NIÑO DE LA TORERA*

GARSA PROSTÀTICA

TOTS ELS FRONTS DE GUERRA

Israel, Ucraïna, les altres armes

Aquests dies tenim una guerra de primera pàgina. Les matances habituals, els genocidis entre comunitats tribals, els morts per omissió que segueixen omplint la Mediterrània, no tenen espai a les notícies de capçalera ni de segona pàgina ni tercera. Aquesta és una de les altres armes. Oblidar o subratllar un fet sagnant segons les conveniències. Encara no fa un mes, Ucraïna era portada. El món depenia d'Ucraïna. Dia sí, dia també sabíem els metres guanyats o perduts pels dos bàndols, les economies mundials estaven pendents de cada tret que es disparava. Les falses notícies contaminaven tota la informació. Ucraïna segueix en guerra amb la Rússia de Putin, però ja no interessa.

Ara li toca a Israel. Del cop de Hamas a la ocupació d'Israel a Gaza, ens fan conèixer tots els detalls, incloent-hi els noms dels segrestats, dels morts, dels ferits. De sobte el món ja no depèn del gra ucraïnès,

ni de l'energia soviètica, ara tots pengem del fil d'Israel.

El que encara no sabem, ni d'Ucraïna ni de Palestina, és la veritat. Més esforçadament que amb les armes de foc, la guerra ataca amb la mentida, la desinformació dins el sac d'informacions. Israel té més por a la premsa que als, segons ells, terroristes i els tanca les fronteres com si formessin part de les milícies. L'atac a l'Hospital de Gaza n'és una bona prova. Primer flash, ha estat Israel. Segon, han estat els mateixos terroristes. A la primera notícia silenci internacional, a la segona, occident es llença a confirmar l'autoria de Hamas. Posterior silenci i un nou rumor no escampat encara, veritablement va ser Israel. Més silenci.

La resposta estarà en el vent, però els

*A GAZA, UNA ALTRA CASA BOMBARDEJADA PER ISRAEL...
- Diguem què veus... - Unes botes de combat!*

interessos internacionals són molt més tangibles. Un estat sempre tindrà la raó quan s'enfronti amb un estat no declarat.

Només una resposta clara en el mar de la confusió, la del secretari general de les Nacions Unides Antonio Guterres reclamant l'entrada d'ajuda humanitària per Gaza. Naturalment Israel exigeix la dimissió d'un polític que es salta el seu paper de ninot de fira. La resta de les nacions han donat les respostes més tèbies possible. Guterres ho té fotut, les veritats en política es paguen. En el fons, un polític dient la veritat és més perillós que un terrorista.